Spis Treści

1. KOMUNIKATY

Regulamin udzielania pomocy finansowej w formie zapomogi losowej ..... 2 – 5

Plan szkoleń na 2021 rok 6

30-lecie samorządu pielęgniarek i położnych ..... 7 – 11

Stanowisko Prezydium NRPiP w sprawie poparcia akcji protestacyjnej pielęgniarek i położnych ..... 5 – 12

Spotkanie Przewodniczących Okręgowych Rad Pielegniarek i Położnych z Przewodniczącymi Regionów OZZPiP 13

Pikieta przed Urzędem Wojewódzkim w Łodzi ..... 13 – 20

Porównanie propozycji Sejmu i Senatu dotyczącej wynagrodzenia 21

Z mapy Polski zniknie 280 szpitali 22

Raport NIPiP – Katastrofa kadrowa pielęgniarek i położnych ..... 23 – 34

Opinia prawna w sprawie uprawnień pielęgniarek i położnych do przeprowadzania badań kwalifikacyjnych do szczepień ochronnych przeciwko COVID-19 35

Opinia prawna w sprawie uprawnień pielęgniarek i położnych do przeprowadzania badań kwalifikacyjnych do obowiązkowych i zalecanych szczepień ochronnych 36

Stanowisko NRPiP w sprawie utrzymania obecnych rozwiązań prawnych w zakresie systemu kształcenia podyplomowego, w tym pozostawienia Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych jako samodzielnej jednostki budżetowej podległej Ministrowi zdrowia ..... 37 – 40

Stanowisko NRPiP w sprawie wyrażenia stanowczego sprzeciwu wobec wytycznych zawierających podstawowe wymogi bezpieczeństwa oraz sposób organizacji szczepień w punktach realizujących szczepienia przeciwko COVID-19 w punktach szczepień powszechnych a także drive-thru (DT) 41

2. KĄCIK HISTORYCZNY

Elżbieta Pokora: Odcinek XIII. Pielegniarki Przełożone Szpitala w latach 1955 - 2021..... 43 – 55

Podziękowanie 56

3. Z ŻAŁOBNEJ KARTY 57

Załącznik do uchwały Nr 390 /R/21 z dnia 17.06.2021 r.

Regulamin udzielania pomocy finansowej w formie zapomogi losowej

§ 1

1. Środki na pomoc finansową dla członków samorządu pochodzą ze składek członkowskich.
2. Wysokość środków określona jest corocznie w Planie Finansowym Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej.

§ 2

1. Użyte w regulaminie określenia oznaczają :

a) Zapomoga losowa – to jednorazowe świadczenie wypłacane członkowi samorządu, który z przyczyn losowych znalazł się w trudnej sytuacji finansowej i życiowej. Podstawą zakwalifikowania zdarzenia do zapomogi losowej jest wystąpienie:
   - klęski żywiołowej (np. powodzie, huragany, ulewne deszcze, uderzenia piorunów, gradobicie, pożar, zalanie mieszkania, kradzież itp.), lub
   - indywidualnego zdarzenia losowego lub
   - długotrwałej / przewlekłej choroby członka samorządu,
   - śmierci współmałżonka. W przypadku śmierci członka samorządu zapomoga przysługuje dziecku do 18 r. ż lub uczącemu się do 26 r. ż.

b) Za chorobę długotrwałą uznaje się: choroby przewlekłe, nieuleczalne, wrodzone, które są trwałe, wymagają stałego lub przez długi okres leczenia, pozostawiają po sobie inwalidztwo, spowodowane są nieodwracalnymi zmianami patologicznymi i wymagają specjalnego postępowania rehabilitacyjnego.

c) Za zdarzenie losowe uznaje się: zdarzenie wywołane działaniami sił przyrody, działaniami ludzkimi pod warunkiem że zachowane są przesłanki losowości: tzn. musi to być zdarzenie nieprzewidywalne, niezależne od woli człowieka i nie do uniknięcia, mimo zachowania należytej staranności (np. nieszczęśliwe wypadki powodujące uszczerbek na zdrowiu, śmierć).

§ 3

1. Prawo do korzystania z pomocy finansowej mają członkowie Izby regularnie opłacający składki członkowskie przez okres co najmniej 12 miesięcy przed złożeniem wniosku, chyba że osoba jest zwolniona z opłacania składek zgodnie z Uchwałą Krajowego Zjazdu.
2. Prawo do korzystania z pomocy finansowej przysługuje 1 x w ciągu kadencji.
3. Zapomoga losowa może być przyznana do wysokości 2 000 zł.

§ 4

1. Pomoc finansowa przyznawana jest na wniosek :
   - osoby zainteresowanej,
   - Pełnomocnika Rady OIPiPZS,
   - osoby współpracującej z wnioskodawcą i za jej zgodą,
   - członka rodziny w przypadku dzieci.
2. Wnioski rozpatrywane są przez Komisję Socjalną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków.

§ 5

1. Wnioski o pomoc finansową składane są w biurze Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej. - wzór wniosku stanowi załącznik nr 1.
2. Wnioski można składać osobiście w biurze OIPiPZS, drogą pocztową lub elektroniczną z użyciem podpisu elektronicznego.

3. Wniosek należy uzasadnić opisując trudną sytuacje życiową, rodzinną i materialną i dołączyć odpowiednią dokumentację :
   - zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia, karty informacyjne potwierdzające chorobę długotrwałą oraz dokumenty potwierdzające wydatki na leki i leczenie.
   - dokumenty potwierdzające przypadki losowe i klęski żywiołowe.
   - zaświadczenie o opłacaniu składek członkowskich na OIPiPZS za okres ostatnich 12 miesięcy.
   - zaświadczenie o wysokości dochodów (brutto) wnioskodawcy i pozostałych członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, a w przypadku bezrobotnych zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy.
4. Dokumenty, zaświadczenia itp. należy przedstawić w formie oryginałów lub kserokopii poświadczonych przez wnioskodawcę „za zgodność z oryginałem".
5. Poświadczenie powinno zawierać czytelny podpis wnioskodawcy, datę i miejsce poświadczenia.
6. Komisja Socjalna ma prawo dodatkowo wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia złożonych dokumentów w zakresie niezbędnym do prawidłowego rozpatrzenia wniosku.

§ 6

1. Komisja Socjalna rozpatruje wniosek o udzielenie pomocy finansowej członkom OIPiPZS na posiedzeniu zwoływanym w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od daty wpływu wniosku.
2. Komisja Socjalna po rozpatrzeniu wniosku proponuje wysokość pomocy finansowej, która nie może być wyższa niż 2 000 zł.
3. Rozpatrzone przez Komisję wnioski uzasadnia i podpisuje przewodniczący lub zastępca przewodniczącego Komisji na wniosku Komisji Socjalnej.
4. Z posiedzenia Komisji sporządza się protokół.
5. Propozycje Komisji Socjalnej zatwierdza lub odmawia zatwierdzenia w drodze uchwały Prezydium Okręgowej Rady.
6. Wnioskodawca, którego wniosek o udzielenie pomocy finansowej został rozpatrzony odmownie przez Prezydium Rady może odwołać się do Okręgowej Rady w terminie 14 dni od otrzymania odmownej decyzji.
7. Pisemne uzasadnienie odmownej decyzji wnioskodawca otrzymuje w terminie 14 dni od dnia jej podjęcia.
8. Odwołanie rozpatruje się na najbliższym posiedzeniu Okręgowej Rady.
9. Decyzja Okręgowej Rady jest ostateczna.
10. Informacje o przyznaniu pomocy finansowej wnioskodawcy mogą uzyskać osobiście lub telefonicznie w biurze Izby.

§ 7

1. Wypłaty zapomogi dokonuje pracownik biura Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej na wskazane konto członka samorządu lub osobiście zostaje odebrana w biurze OIPiPZS.
2. Zapomoga otrzymana na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub fałszywych dowodów podlega zwrotowi wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

§ 8

Osoby uczestniczące w procedurze przyznawania pomocy finansowej zobowiązane są do zachowania szczególnej poufności przekazywanych przez wnioskodawców danych oraz kierowania się zasadą bezstronności, sprawiedliwej oceny oraz właściwej gospodarki środkami – posiadają upoważnienia do przetwarzania danych osobowych nadane, w imieniu OIPiPZS, przez Administratora Danych Osobowych.

§ 9

Regulamin obowiązuje od dnia 01.10.2021 r.

Załącznik Nr 1

WNIOSEK nr……/ Z/.....
w sprawie udzielenia pomocy finansowej w formie zapomogi losowej

Imię i nazwisko członka OIPiPZS…….……..

Adres zamieszkania…….…….……

Nr PESEL…….……...……Tel…….....

Miejsce pracy……...……..stanowisko…….……

Uzasadnienie wniosku……...

……..……...…

……..……..

……...…

……...

……...……

……...……

……...……

……...……

……...……

……...……

……...……

……...……

Środki pieniężne z tytułu udzielonej zapomogi, proszę przekazać na konto bankowe:

nazwa Banku ……..

Nr rachunku bankowego ……..……..……..

…….……
(Data i czytelny podpis wnioskodawcy)

Opinia Pełnomocnika Rady OIPiPZS / osoby współpracującej z wnioskodawcą

……...……..

……..……...…

…….....……...……

…….....……..……
(Data i podpis Pełnomocnika Rady OIPiPZS / osoby współpracującej z wnioskodawcą)

Załączniki:
1……..…….……

2……..……

ZGODA NA PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

☐ Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych przez Okręgową Izbę Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej w celu ubiegania się o zapomogę losową zgodnie z Uchwałą Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej w sprawie „Regulaminu udzielania pomocy finansowej w formie zapomogi losowej". Zgoda obejmuje szczególne kategorie danych określone w art. 9 RODO.

☐ Nie wyrażam zgody na przetwarzanie moich danych osobowych przez Okręgową Izbę Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej w celu ubiegania się o zapomogę losową zgodnie z Uchwałą Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej w sprawie „Regulaminu udzielania pomocy finansowej w formie zapomogi losowej".

Oświadczam, że:

1. Podałam/ łem moje dane osobowe dobrowolnie.
2. Jestem świadoma/my, iż wyrażenie zgody jest dobrowolne, jednak jej niewyrażenie będzie skutkowało odmową rozpatrzenia wniosku przez Komisję Socjalną.

……..
(podpis wnioskodawcy)

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych

W związku z realizacją wymogów art. 13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych „RODO"), informujemy o zasadach przetwarzania Pani/Pana danych osobowych oraz o przysługujących Pani/Panu prawach z tym związanych.

1. Administratorem Danych Osobowych jest Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej. Z Administratorem można skontaktować się listownie na adres ul. 3-go maja 7, 98-200 Sieradz lub za pomocą poczty elektronicznej na adres izba@oipipsieradz.pl
2. Administrator wyznaczył Inspektora Ochrony Danych z którym można się kontaktować listownie na adres siedziby administratora tj. Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej ul. 3-go maja 7, 98-200 Sieradz z dopiskiem Inspektor Ochrony Danych lub za pomocą poczty elektronicznej na adres inspektor@epoczta.pl
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane na podstawie udzielonej zgody oraz obowiązujących przepisów prawa (6 ust 1 lit. a i c oraz art. 9 ust 2 lit a RODO).
4. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w celu rozpatrzenia wniosku o przyznanie pomocy finansowej, a po zatwierdzeniu Pani/Pana wniosku i przyznaniu pomocy finansowej dane osobowe będą przetwarzane w związku z realizacją obowiązków prawnych spoczywających na Okręgowej Izbie Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być: w zakresie rozpatrzenia wniosku upoważnieni członkowie Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej, w zakresie weryfikacji wniosku i wypłaty środków przyznanego świadczenia upoważnieni pracownicy Administratora oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa oraz inne podmioty, które na podstawie stosownych umów przetwarzają dane osobowe dla których Administratorem jest Okręgowa izba Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej np. podmioty realizujące dostawę korespondencji.
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celów określonych w pkt 4 tj. przez okres niezbędny do otrzymania świadczenia, a po tym czasie przez okres oraz w zakresie wymaganym przez przepisy powszechnie obowiązującego prawa o sprawozdawczości finansowej.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.
8. Pani/Pana dane osobowe nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu.
9. Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem.
10. Ma Pani/Pan prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uzna Pani/Pan, iż przetwarzanie danych osobowych dotyczących Pani/Pana narusza przepisy rozporządzenia.

Plan szkoleń na 2021 rok :

1. „Wykonanie i interpretacja zapisu elektrokardiologicznego u dorosłych" dla pielęgniarek i położnych - wrzesień - listopad 2021 r.

- całkowity koszt organizacji kursu – 300,00 zł,
dla członka OIPiPZS – 150,00 zł, w tym wpisowe 50,00 zł. 14 dni przed rozpoczęciem kursu
dla członków innych OIPiP – 300,00 zł.

2. „Resuscytacja krążeniowo – oddechowa" dla pielęgniarek i położnych - wrzesień - październik 2021 r.

- całkowity koszt organizacji kursu – 500,00 zł,
dla członka OIPiPZS – 250,00 zł, w tym wpisowe 50,00 zł. 14 dni przed rozpoczęciem kursu
dla członków innych OIPiP – 500,00 zł.

3. „Szczepień Ochronnych" dla pielęgniarek - październik 2021 r.

- całkowity koszt organizacji kursu – 180,00 zł,
dla członka OIPiPZS – 90,00 zł, w tym wpisowe 50,00 zł. 14 dni przed rozpoczęciem kursu
dla członków innych OIPiP – 180,00 zł.

Spójrzmy wstecz – zawodowa samorządność pielęgniarek i położnych

Samorząd powstał na mocy ustawy o samorządzie zawodowym pielęgniarek i położnych z 19 kwietnia 1991 roku. I ten właśnie dzień niektórzy przyjmują za datę jego narodzin. Dla innych był to I Krajowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych, który obradował w dwu turach, czyli 5–6 listopada i 11–12 grudnia tego samego roku w Warszawie i powołał naczelne władze samorządu, ustanowił regulaminy dla struktur naczelnych i lokalnych, podjął też kilka ważnych uchwał: w sprawie gospodarki finansowej czy kierunków rozwoju pielęgniarstwa.

Ale są i też inni – dla nich samorząd oznacza nie tylko powołanie do życia korporacji i dalszą pracę oznaczającą wykonywanie zadań ustawowych. Dla nich przygoda z tym, co obecnie nazywamy ideą samorządności rozpoczęła się prawie 10 lat wcześniej i oznacza walkę o wolność, godziwe warunki pracy i płacy, wolne związki zawodowe. Twierdzą, że bez wcześniejszych przeobrażeń społeczno-politycznych odbywających się w naszym kraju nie byłoby warunków do powstania samorządu. Trudno im nie przyznać racji. Musimy zdawać sobie sprawę, że mówimy tu o idei samorządności i jej rodzeniu się, a nie o projekcie ustawy lub samorządzie pielęgniarek i położnych, zdając sobie jednocześnie sprawę z współzależności zjawisk.

Profesor Stanisław Rymar, prezes Naczelnej Izby Adwokackiej w książce pt. „Rola samorządów, zawodów zaufania publicznego w tworzeniu demokratycznego państwa prawa" źródeł samorządności dopatruje się już w I Rzeczypospolitej, przypominając, że nic nie powstaje z niczego, a wszystko ma swoje korzenie. Jakie są zatem korzenie samorządowe naszej korporacji? Korzeni korporacyjnych – w odróżnieniu od innych samorządów – nie mieliśmy. Może położne, które miały izby porodowe… I chociaż korporacje w Polsce skupiają ogółem ponad 600 tysięcy osób, to nasza korporacja jest największa, bo liczy obecnie około 250 tysięcy członków i w dodatku jest wybitnie feministyczna (mężczyźni stanowią około 3%).

Na tym ogólnym tle postarajmy się wrócić do naszych korzeni – chociaż nie korporacyjnych, to jednak wolnościowych, profesjonalnych i etycznych. Z nich bowiem czerpaliśmy. Te korzenie wywodzą się z organizacji pielęgniarskich,

organizacji położnych, a w szczególności Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego i organizacji związkowych skupiających pielęgniarki i położne z podkreśleniem Związku Zawodowego „Solidarność". Natomiast podstawy prawne dała Konstytucja Rzeczpospolitej Polskiej z 1997 roku, stwarzając korporacjom zawodowym możliwości współuczestniczenia w życiu publicznym.

Przechodząc do idei (a bardziej koncepcji) samorządu pielęgniarek i położnych, czyli pierwszego projektu samorządu pielęgniarek i położnych – należy w pierwszej kolejności odnotować autorski projekt Urszuli Krzyżanowskiej-Łagoskiej, który opublikowany został na łamach „Służby Zdrowia" nr 36 (2173) z dnia 3 września 1989 roku. Projekt ten, zwany poselskim, był firmowany, pilotowany i poddawany dyskusji w ramach Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego, co stało się podstawą do opracowania przez Urszulę Krzyżanowską-Łagowską jego drugiej wersji (poprawki wprowadziła dr Barbara Dobrowolska). Należy dodać, że pierwsze rozmowy na ten temat prowadzono już jesienią 1988 roku z Ireną Kosobudzką, ówczesną przewodniczącą tej organizacji. Projekt, po naniesionych poprawkach i uwagach, został skierowany do Marszałka Sejmu, prof. Mikołaja Kozakiewicza w dniu 15 listopada, a do Prezydium Sejmu w dniu 01 lutego 1990 roku.

Drugim w chronologii czasowej jest Stanowisko Podzespołu ds. Zdrowia z 14 marca 1989 roku w sprawie samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych, które ze względu na powagę „Okrągłego Stołu" stwarzało gwarancję realizacji projektów poprzez inicjatywę legislacyjną. W obradach Podzespołu ds. zdrowia nasze środowisko reprezentowały Anna Grajcarek, pielęgniarka, Alicja Majewska, położna i, jako ekspert, Katarzyna Koronka z Ministerstwa Zdrowia. Stanowisko Podzespołu brzmiało następująco: „W celu obrony interesów zawodowych pielęgniarek i położnych, jako najliczniejszej grupy zawodowej wśród zawodów medycznych, Zespół uznaje za niezbędne powołanie Izby Pielęgniarek i Położnych, przygotowanie projektu i przeprowadzenie konsultacji w środowisku pielęgniarskim do 30 czerwca 1989 roku".

W odpowiedzi na to w Gdańsku zorganizowała się spontanicznie mała grupa osób, wywodzących się z „Solidarności", zwana „grupą roboczą", która podjęła rozmowy, dyskusje i prace nad sprawą samorządu i ustawy. W listopadzie 1989 roku Krystyna Sienkiewicz, ówczesna Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia na ogólnopolskim zebraniu przedstawicieli z poszczególnych województw i organizacji pielęgniarskich i położnych przedstawiła Małgorzatę Zys, pielęgniarkę ze Szczecina jako Pełnomocnika ministra zdrowia i opieki społecznej do spraw samorządu. Utworzony został Tymczasowy Komitet Organizacyjny Samorządu Pielęgniarek i Położnych. W jego skład weszły następujące osoby: Anna Grajcarek z Krakowa, Ludmiła Domagała z Wrocławia, Teresa Włochal ze Szczecina, Janina Żurawska z Łodzi, Danuta Słomczyńska z Gdańska, Maria Skrzyńska z Chełma, Danuta Perz z Poznania, Wiesław Fereniec z Włocławka, Tomasz Baran z Piły, Tadeusz Kaczmarek z Opola, Ilona Tułodziecka z Mińska Mazowieckiego, Małgorzata Czarnecka-Kowalczyk z Radomia i Krystyna Ejsmont z Łodzi.

Następnie powoływani byli pełnomocnicy ds. samorządu na szczeblach wojewódzkich. Na początku 1990 roku rozpoczął się długi proces tworzenia się tymczasowych komitetów organizacyjnych w województwach i przedstawicieli w zakładach służby zdrowia. Tymczasowy Komitet Organizacyjny wybrał przewodniczącą, którą została Anna Grajcarek. Środowisko pielęgniarek wywodzących się z „Solidarności" postanowiło oficjalnie rozpocząć prace nad własną wersją projektu ustawy o samorządzie. Utworzony został Zespół do spraw ustawy. Projekt ten, zwany rządowym, został opublikowany na łamach „Służby Zdrowia" nr 14/15 (2203/ (22/04) z dnia 8-15 IV 1990, a następnie wpłynął do Sejmu na ręce poseł Anny Knysok w czerwcu 1990 roku. W lipcu 1990 roku oba projekty – poselski

i resortowy – zostały skierowane przez Prezydium Sejmu do Komisji Zdrowia i Ustawodawczej, które zebrały się w październiku 1990 roku. Posłem sprawozdawcą w Sejmie była Krystyna Ejsmont.

W Sejmie nie obyło się bez sporów pomiędzy zwolennikami obu projektów. Były nawet protesty. Sejm przyjął ustawę na plenarnym posiedzeniu w dniach 17 lutego oraz 22 lutego 1991 roku. Jest ona kompilacją obu projektów: poselskiego i rządowego.
W Sejmie nad ustawą pracowały przedstawicielki naszych zawodów z różnych środowisk, organizacji pielęgniarskich, a także Ministerstwa Zdrowia. W tworzeniu zarówno Tymczasowego Komitetu Organizacyjnego, jak i Komitetu Organizacyjnego Samorządu Pielęgniarek i Położnych, a także w trakcie prac nad ustawą ogromnej pomocy udzielała Krystyna Sienkiewicz jako podsekretarz stanu. To w jej gabinecie pracowały zespoły robocze i w jej mieszkaniu służbowym niejednokrotnie nocowały osoby spoza Warszawy. Ustawę podpisał Prezydent RP, Lech Wałęsa w dniu 13 maja.

Po opublikowaniu ustawy Minister Zdrowia i Opieki Społecznej powołał Komitet Organizacyjny Samorządu Pielęgniarek i Położnych, który do czasu I Krajowego Zjazdu pełnił rolę Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych. W skład Komitetu weszli członkowie Tymczasowego Komitetu Organizacyjnego oraz po jednym przedstawicielu z każdego województwa i po jednym przedstawicielu z Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego i Sekcji Położnych Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego.

Pierwszy Zjazd odbywał się w dwóch turach: 5-6 listopada i 12-13 grudnia w Warszawie. Wyłonił władze naczelne, na których czele stanęli: Urszula Krzyżanowska-Łagowska, prezes Naczelnej Rady, Grażyna Rogala-Pawelczyk, Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, Anna Piątek, przewodnicząca Naczelnego Sądu Pielęgniarek i Położnych i Donata Adrianowicz, przewodnicząca Naczelnej Komisji Rewizyjnej.

Już w grudniu 1992 roku powołano komisje problemowe. Naczelna Izba i izby okręgowe rozpoczęły pracę od poszukiwania lokali, tworzenia prawa samorządowego i poprzez swoje komisje, podejmowanie prac merytorycznych nad zmianami w systemie ochrony zdrowia, systemie kształcenia i doskonalenia zawodowego, ustawą o zawodzie pielęgniarki i położnej, współpracą z zagranicą, kodeksem etyki, pracami publicystycznymi a także, z konieczności, nad warunkami pracy i płacy naszych członków.

Utworzenie samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych to praca ogromnej rzeszy pielęgniarek i położnych w Polsce, wywodzących się z różnych środowisk zawodowych, politycznych i związkowych.

Zainteresowanym tematem polecamy książkę pt. „Idea samorządności –wspomnienia –rozmowy –fakty" Urszuli Krzyżanowskiej-Łagowskiej, której wydawcą jest Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych.

SAMORZĄD PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH ŚWIĘTUJE 30-LECIE

30 lat temu – 19 kwietnia 1991 roku, uchwalono ustawę, na mocy której został powołany do życia samorząd pielęgniarek i położnych. Dziś reprezentuje on najliczniejszą, ponad 300-tysięczną grupę wśród osób wykonujących zawody medyczne.
Trzeba było nadzwyczajnego wysiłku kilku tysięcy pielęgniarek, pielęgniarzy i położnych, wywodzących się z różnych środowisk zawodowych, politycznych i związkowych, by po raz pierwszy w historii, zostali uznani za odrębną grupę zawodową. 30 lat temu przestaliśmy być pomocą medyczną. Dziś, wykonujemy zawody samodzielne, które zyskały rangę zawodów zaufania publicznego. Przez ten okres wypracowane zostały wysokie standardy kształcenia zawodowego i kształcenia podyplomowego, budujące nasz profesjonalizm.

Zofia Małas, prezes NRPiP, na uroczystej Radzie Pielęgniarek i Położnych 19 kwietnia 2021 roku powiedziała – ***Ta rocznica jest wspaniałą okazją do podsumowania wielu lat pracy wszystkich samorządowców, jest także okazją do refleksji nad tym, jak wiele przemian zaszło od momentu pierwszych obrad Okrągłego Stołu. To również czas podsumowania zysków i strat. Zadajemy sobie pytanie, gdzie byłoby polskie pielęgniarstwo, gdyby nie 30-letni dorobek samorządu.***
Jubileusz 30-lecia świętujemy w bardzo trudnym czasie epidemii, szczególnie dla środowiska zawodowego pielęgniarek i położnych, które poświęcają swoje zdrowie i życie dla pacjentów. Z troski o zdrowie i bezpieczeństwo społeczeństwa Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych działania związane z obchodami przenosi do przestrzeni miejskiej. Pałac Kultury i Nauki oraz wieżowiec Warsaw Spire w dniu 19 kwietnia 2021 r. zaświecił dla pielęgniarek i położnych.

Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej również dostała zaproszenie na świętowanie Jubileuszu 30 -lecia samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych. Na ile było możliwe uczestniczyliśmy w siedzibie naszej Izby w zainaugurowaniu XXX-lecia on-line.
NIPiP nadała przesyłkę – niespodziankę jubileuszową, którą był tort !!

30 lat
SAMORZĄDU

OKRĘGOWA RADA
PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
ZIEMI SIERADZKIEJ

NACZELNA RADA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
z siedzibą w Warszawie
00-737 Warszawa, ul. Puławska 70, lok. 10
tel. (22) 327 61 61, fax (22) 327 61 60

Stanowisko nr 52

Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych

z dnia 27 maja 2021 r.

w sprawie poparcia akcji protestacyjnej pielęgniarek i położnych

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych solidaryzuje się i w pełni popiera decyzję związaną z przeprowadzeniem akcji protestacyjnej pielęgniarek i położnych, zaplanowaną w dniu 7 czerwca 2021 r., która ma na celu poprawę warunków pracy i płacy pielęgniarek i położnych.

Ignorowanie przez władzę publiczną zgłoszonych postulatów środowiska medycznego doprowadziły do dramatycznej sytuacji pacjentów oraz pielęgniarek i położnych, dla których zapewnienie właściwych warunków pracy i płacy jest gwarantem bezpieczeństwa zdrowotnego polskiego społeczeństwa.

Wobec powyższych argumentów Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych deklaruje wsparcie dla działań podjętych przez Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych w zakresie realizacji zapewniania godnych warunków pracy i płacy pielęgniarkom i położnym.

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych podejmując niniejsze stanowisko liczy na realizację zgłoszonych postulatów i wyraża analogiczne poparcie dla postulatów wysuwanych przez reprezentantów środowisk zawodów medycznych.

Sekretarz NRPiP

Joanna Walewander

Prezes NRPiP

Zofia Małas

27 MAJA 2021 R. KONWENT PRZEWODNICZĄCYCH OKRĘGOWYCH RAD PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH SPOTKAŁ SIĘ Z PRZEWODNICZĄCYMI REGIONÓW OGÓLNOPOLSKIEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH.

Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych

NACZELNA IZBA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

W dniu 27 maja 2021 r. Konwent Przewodniczących Okręgowych Rad Pielęgniarek i Położnych spotkał się z Przewodniczącymi Regionów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych. Głównym tematem spotkania było jednogłośne wyrażenie sprzeciwu do omawianych na Sejmowej Komisji Zdrowia propozycji projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu pracowników ochrony zdrowia. Ponadto strony ustaliły wspólne działania co do przeprowadzenia akcji protestacyjnej w dniu 7 czerwca 2021 r.

PIKIETA PRZED URĘDEM WOJEWÓDZKIM W ŁODZI

Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej włączyła się we wspólne działania z Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych Regionu Łódzkiego oraz Okręgową Izbą Pielęgniarek i Położnych w Łodzi w sprawie organizacji pikiety pielęgniarek i położnych województwa łódzkiego przed Urzędem Wojewódzkim w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 104 w dniu 7 czerwca 2021 r.
Podczas pikiety na ręce Wojewody Łódzkiego została wręczona petycja, która zawiera postulaty wymagające podjęcia pilnych działań przez władze RP, dotyczące poprawy warunków pracy i wynagrodzeń pielęgniarek i położnych.
Z terenu działania Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej w pikiecie brały udział przedstawiciele Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych zakładowych organizacji działających przy Szpitalu Wojewódzkim w Sieradzu i Zduńskowolskim Szpitalu Powiatowym, a także Przewodnicząca i Sekretarz Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej.

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Ziemi Sieradzkiej

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI
KANCELARIA GŁÓWNA URZĘDU
Data wpływu: 2021 -06- 07
UL. PIOTRKOWSKA 104, 90-926 ŁÓDŹ
L. dziennika .....

Sz. Pan
Tobiasz Adam Bocheński
Wojewoda Łódzki

LIST OTWARTY
OGÓLNOPOLSKIEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
REGIONU ŁÓDZKIEGO
OKRĘGOWEJ IZBY PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH W ŁODZI
OKRĘGOWEJ IZBY PIELĘGNIAREK I POŁOZNYCH W SIERADZU

Działając w imieniu Regionu Łódzkiego Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych oraz Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Łodzi oraz Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Sieradzu - zrzeszających najliczniejszą grupę osób wśród zawodów medycznych wnosimy o poparcie naszych działań dotyczących poprawy warunków pracy i wynagrodzeń.

Propozycja nowelizacji ustawy *o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych* przygotowana przez Ministra Zdrowia i procedowana obecnie w Senacie RP nie spełnia oczekiwań pracowników medycznych. Pomimo działań podjętych przez przedstawicieli Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych oraz Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, prób nawiązywania dialogu, zgłaszania zdań odrębnych, poszukiwania alternatywnych rozwiązań, obrazowania stanu rzeczywistości i wynikającej z niej problemów, rządzący pozostają obojętni wobec przedstawianych argumentów i coraz trudniejszej sytuacji kadrowej w naszych grupach zawodowych.

Zgodnie z zapisem art. 68 Konstytucji RP *obywatelom, niezależnie od ich sytuacji materialnej, władze publiczne zapewniają równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych.*

Rząd dbający o obywateli powinien zadbać również o to, aby system ochrony zdrowia był sprawny, a pracujący w nim ludzie byli odpowiednio docenieni i wynagradzani. W Polsce dzieje się zupełnie odwrotnie: Rząd i Sejm **złymi warunkami pracy i płacy zniechęca pielęgniarki i położne do zatrudniania się w podmiotach wykonujących działalność leczniczą, pogarszając w ten sposób zarówno dostępność jak i jakość opieki zdrowotnej.**

Zawody pielęgniarki i położnej są deficytowe na rynku pracy z tendencją do pogłębiania się zapaści wiekowej, średnia wieku pielęgniarek wynosi ponad 53 lata, a położnych ponad 51 lat. Co roku zwiększa się liczba pielęgniarek i położnych nabywających uprawnień emerytalnych ,tj. około 10 500 osób. W obecnej, już dramatycznej sytuacji kadrowej 70 tysięcy pielęgniarek i położnych pracujących w systemie ma powyżej 61 lat. Stanowi to 1/4 wszystkich zatrudnionych i ich odejście oraz definitywne zakończenie pracy w ochronie zdrowia spowoduje zmniejszenie dostępności do świadczeń zdrowotnych to może spowodować konieczność zamknięcia około 280 szpitali w Polsce.

Jeżeli zapisy proponowane przez Ministra Zdrowia wejdą w życie, nastąpi drastyczne odejście pielęgniarek i położnych z systemu ochrony zdrowia, absolwenci uczelni kształcących pielęgniarki i położne nie podejmą pracy w zawodzie, ponownie nasili się emigracja zarobkowa a osoby już pracujące w naszych zawodach będą szukać atrakcyjniejszego wynagrodzenia za prace lżejszą i mniej odpowiedzialną.
Marginalizowanie i lekceważenie warunków pracy pielęgniarek i położnych stanowi realne zagrożenie dla pacjentów. Według badań przeprowadzonych przez Międzynarodowej Rady Pielęgniarek brak zaledwie jednej pielęgniarki na danej zmianie na oddziale szpitalnym powoduje wzrost zgonów o 7%. Jesteśmy przekonani, że do zatrważającej w Polsce nadumieralności (w tej dziedzinie wiedziemy niechlubny prym w Europie) w okresie pandemii COVID-19 przyczyniło się zawieszenie przez Ministerstwo Zdrowia norm zatrudnienia pielęgniarek i położnych (które i tak były dotąd – dosłownie - minimalne). Pacjenci są pozostawieni sami sobie. Czy na tym zależy rządzącym ?

Wynagrodzenie pielęgniarek i położnych w Polsce należy do jednych z najniższych w krajach Unii Europejskiej. Procedowana obecnie nowelizacja ustawy *o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych* przygotowana przez Ministra Zdrowia Adama Niedzielskiego, zmieniająca zasady wynagradzania pielęgniarek i położnych nie realizuje przyjętej przez Rząd Wieloletniej *polityki państwa na rzecz pielęgniarstwa i położnictwa,* jak również Porozumienia z dnia 9 lipca 2018 r. zawarte pomiędzy MZ i NFZ, a OZZPiP i NIPiP i w niedługim czasie doprowadzi do ich zniszczenia naszych zawodów.

Przyznanie osobom z kilkudziesięcioletnim stażem pracy wynagrodzenia zasadniczego na poziomie o kilkaset złotych niższym niż średnia krajowa, nie uznając tym samym ich posiadanych kwalifikacji zawodowych, doświadczenia zawodowego, odpowiedzialności, decyzyjności, wysiłku fizycznego i ponoszonego ryzyka zawodowego jest dla naszych zawodów "policzkiem" i stanowić będzie bezpośredni impuls do odejścia z zawodu.
Absolwenci pielęgniarstwa i położnictwa dalej zasilać będą kadry w zakładach opieki zdrowotnej za granicą. Przypominamy: pielęgniarka i położna to zawody SPECJALISTYCZNE i właśnie w taki sposób powinny być wynagradzane.

Poprawa sytuacji pielęgniarek i położnych w systemie ochronie zdrowia może nastąpić poprzez wprowadzenie uwzględnienie do projektu zmiany ustawy następujących postulatów:
Pilne określenie nowego podziału grup zawodowych.

1. Podniesienie wartości współczynników pracy, tak aby najniższy poziom wynagrodzenia zasadniczego w grupie zawodowej pielęgniarek i położnych wynosił od 1 lipca 2021 r. co najmniej równowartość przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, w danym roku ogłoszonego przez Prezesa GUS.
2. Zagwarantowanie środków finansowych dla pielęgniarek i położnych (około 20 tysięcy) wykonujących zawód w formie umów cywilnoprawnych, których obecny projekt ustawy nie gwarantuje.
3. Zastąpienie w załączniku do ustawy zapisu „wymagane kwalifikacje" na „posiadane kwalifikacje" na danym stanowisku pracy.
4. Dodanie w ustawie zapisu nakładającego na pracodawców obowiązek automatycznego podniesienia wynagrodzenia zasadniczego w przypadku podniesienia kwalifikacji zawodowych.
5. Wprowadzenie zabezpieczeń ustawowych w zakresie finansowania wzrostów wynagrodzeń dla podmiotów leczniczych (pracodawców).
6. Nowelizacja ustawy z dnia 27 listopada 2020 r. *o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii kadr medycznych* w art. 19 ust. 1 pkt 1 w ten sposób, aby zagwarantować pielęgniarkom i położnym wynagrodzenie zasadnicze w wysokości nie niższej niż ich wynagrodzenie zasadnicze, określone w umowie o pracę aktualne na dzień 30 czerwca 2021 r. oraz wszystkie inne dodatkowe składniki wynagrodzenia wypłacane i finansowane na podstawie przepisów przejściowych OWU.
7. Uznanie pielęgniarkom i położnym każdego innego wykształcenia wyższego mającego zastosowanie w ochronie zdrowia, np. zdrowie publiczne, promocja zdrowia i edukacja

zdrowotna, opieka paliatywna itd., tak jak ma to miejsce w przypadku innych zawodów. Odebrane przez pielęgniarki i położne wykształcenie musi zostać zakwalifikowane we współczynnikach pracy odpowiednio tak, jak dzieje się to w przypadku absolwentów studiów pielęgniarskich.

Rząd RP najprawdopodobniej zapomniał o przyjętym przez siebie dokumencie „Polityka Wieloletnia Państwa na rzecz rozwoju Pielęgniarstwa i Położnictwa w Polsce", która kompleksowo określa kierunki działań, jakie należy podjąć, aby zapewnić wysoką jakość, bezpieczeństwo i dostęp do opieki pielęgniarskiej dla pacjentów.

Oczekujemy pilnej realizacji zapisów "Polityki" poprzez natychmiastowe działania władz zmierzające do:

- poprawy warunków pracy pielęgniarek i położnych;
- określenia ról i kompetencji pielęgniarek i położnych w systemie ochrony zdrowia
- określenia faktycznej liczby pielęgniarek i liczby położnych w systemie ochrony zdrowia, wraz z określeniem docelowych wskaźników na 1 tys. Mieszkańców;
- wypracowanie przepisów dotyczących liczby oraz kwalifikacji pielęgniarek i położnych realizujących świadczenia gwarantowane w poszczególnych zakresach świadczeń;
- wypracowania mechanizmów motywujących podmioty lecznicze, posiadające umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia, do określenia minimalnych norm zatrudniania;

PAŃSTWO WOJEWODOWIE WŁACZCIE SIĘ W RATOWANIE NASZYCH ZAWODÓW I POLSKICH PACJENTÓW!

Przewodnicząca ORPiP
w Łodzi

.....

Przewodniczący OZZPiP
Regionu Łódzkiego

.....

Przewodnicząca ORPiP
w Sieradzu

Augustyniak Anna

POPIERAM
STRAJK

OGÓLNOPOLSKI ZWIĄZEK ZAWODOWY
PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
REGION ŁÓDZKI
ODNA PŁACA
WARTOŚCIOWANIU PRACY
POPIERAM
STRAJK

Protest pielęgniarek. Żądają wyższej płacy minimalnej i lepszych warunków pracy

Matylda Witkowska
mwitkowska@dziennik.lodz.pl

Łódzkie

Pielęgniarki z regionu łódzkiego protestowały wczoraj przed urzędem wojewódzkim w Łodzi. Domagały się wyższej płacy minimalnej niż proponowana przez rząd i lepszych warunków pracy.

FOT. GRZEGORZ GAŁASIŃSKI

W proteście przed Łódzkim Urzędem Wojewódzkim uczestniczyło ok. stu delegatek z regionu

Wczoraj w całej Polsce odbyły się protesty i strajki ostrzegawcze pielęgniarek i położnych. W województwie łódzkim w żadnym szpitalu strajku nie było. W wielu miejscach, m.in. szpitalach w Skierniewicach, Rawie Mazowieckiej i w Piotrkowie pojawiły się plakaty z poparciem dla protestu. Natomiast w Łodzi przed urzędem wojewódzkim odbył się protest. Przyjechało na niego około stu delegatek z całego regionu.

Protest ma związek z przygotowywaną ustawą o nowych płacach minimalnych w podmiotach leczniczych. Według założeń rządu stawka dla pielęgniarek miałaby zależeć od ich wykształcenia i średniej płacy w Polsce. Płaca minimalna dla pielęgniarek po szkole średniej lub studium wyniosłaby teraz 3770 zł. Pielęgniarki chcą gwarancji 5,1 tys. zł dla wszystkich.

Biorąca udział w proteście Małgorzata Wilk, przewodnicząca związków w Centralnym Szpitalu Klinicznym w Łodzi, zwróciła uwagę, że przez te same stawki pielęgniarki po liceum czy studium medycznych zrównano z sekretarkami i opiekunami medycznymi. - Dla nas to jest uwłaczające - wyjaśniła w rozmowie z nami.

Ale pielęgniarki zwracały też uwagę na dobro pacjentów. Podkreślały, że pielęgniarek jest za mało, a szpitale i przychodnie funkcjonują tylko dzięki emerytkom i pracy na kilka etatów. - Jest nas mało, jesteśmy przemęczone - mówiła Wilk.

Przemawiająca w trakcie protestu Anna Augustyniak, przewodnicząca Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej, zwróciła uwagę, że pielęgniarki w województwie łódzkim są starsze niż w innych regionach. Średnio polska pielęgniarka ma 53 lata, w regionie łódzkim 55,5. - Rząd musi coś zrobić, żeby zachęcić osoby młode do wybierania tego zawodu - mówiła.

Pielęgniarki nie akceptują proponowanej minimalnej pensji 3770 zł i żądają 5100 zł brutto. Ministerstwo Zdrowia twierdzi, że 3770 zł to pensja dla początkujących

Po proteście pielęgniarki i położne złożyły swoje postulaty w urzędzie wojewódzkim w Łodzi.

Odpowiedział na nie przebywający w powiecie tomaszowskim premier Mateusz Morawiecki podczas konferencji prasowej w Budziszewicach. Zwrócił uwagę, że zainteresowanie pracą w zawodzie pielęgniarki jest coraz większe. Dodatkowo w ramach Polskiego Ładu planowane jest zwiększenie wydatków na służbę zdrowia w ciągu sześciu lat do poziomu 7 proc. PKB. - To wielki wysiłek finansowy dla budżetu państwa i Polaków, aby poprawić jakość służby zdrowia - mówił premier.

Rzecznik Ministerstwa Zdrowia Wojciech Andrusiewicz na konferencji prasowej stwierdził, że zapisane w ustawie minimalne wynagrodzenie 3770 zł oznacza, że nie można zarabiać mniej i dotyczyć ono będzie osób wchodzących do zawodu.

Według danych ministerstwa liczba studentów szkół pielęgniarskich w ciągu pięciu lat wzrosła z 6 do ponad 8 tys. W województwie łódzkim jest 21 tys. pielęgniarek i położnych. Według pielęgniarek osoba tuż po licencjacie w małym szpitalu w regionie zarabia około 3,2-3,4 tys. zł brutto. Z dyżurami nocnymi i świątecznymi ma tę kwotę na rękę. Według danych ministerstwa przed epidemią średnia pensja pielęgniarki wynosiła 6-6,5 tys. brutto.

Porównanie propozycji Sejmu i Senatu

Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej*1

5 167 zł

Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych

Lp.	Ospis grupy	SEJM		SENAT		RÓŻNICA
		współczynnik proponowany przez SEJM	Wynagrodzenie miesięczne	współczynnik proponowany przez SENAT	Wynagrodzenie miesięczne	
1	Pielęgniarka lub położna **z tytułem magistra ze specjalizacją**	**1,06**	**5 478 zł**	**1,2**	**6 201 zł**	**723 zł**
2	Pielęgniarka lub położna **z tytułem magistra**	**0,81**	**4 186 zł**	**1,1**	**5 684 zł**	**1 499 zł**
3	Pielęgniarka lub położna z tytułem **licencjata, ze specjalizacją**			**1,1**	**5 684 zł**	**1 499 zł**
4	Pielęgniarka lub położna, **z wykształceniem średnim medycznym ze specjalizacją**			**1,1**	**5 684 zł**	**1 499 zł**
5	Pielęgniarka lub położna z tytułem licencjata	**0,81**	**4 186 zł**	**1,0**	**5 167 zł**	**982 zł**
6	Pielęgniarka lub położna, ze średnim wykształceniem medycznym bez specjalizacji	**0,73**	**3 772 zł**	**0,9**	**4 651 zł**	**878 zł**

*1 - Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2020 GUS

https://stat.gov.pl/sygnalne/komunikaty-i-obwieszczenia/lista-komunikatow-i-obwieszczen/komunikat-w-sprawie-przecietnego-wynagrodzenia-w-gospodarce-narodowej-w-2020-roku,273,8.html

Z MAPY POLSKI ZNIKNIE 280 SZPITALI!

Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych przygotowała szczegółowe dane na temat rzeczywistej liczby brakujących pielęgniarek i położnych. Wskazała precyzyjnie, jak wygląda sytuacja w poszczególnych województwach. Pokazała, dlaczego nie powinna usypiać czujności decydentów liczba **22 182** praw wykonywania zawodu pielęgniarki i zawodu położnej, które stwierdzono w ostatnich 4 latach w skali całego kraju. Uwaga – w tym samym czasie uprawnienia emerytalne uzyskała niemal dwa razy większa liczba pielęgniarek i położnych – aż **42 380!**

Obecnie system ochrony zdrowia funkcjonuje tylko dlatego, że blisko 70 tys. pielęgniarek i położnych pracuje mimo uzyskania uprawnień emerytalnych (powyżej 60. roku życia).

Co w praktyce oznaczałoby odejście z zawodu osób, które posiadają już uprawnienia emerytalne? Z mapy Polski zniknęłoby ok. 280 szpitali powiatowych!

Czy sytuację uratują przyjazdy do Polski medyków-cudzoziemców? Nie. Według danych z Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych na koniec 2020 roku w Polsce na stanowisku pielęgniarki lub położnej pracowało tylko 332 obcokrajowców. Co więcej – niemal tyle samo Polek i Polaków z wykształceniem pielęgniarskim i położniczym ubiegało się o zaświadczenie niezbędne do wyjazdu z kraju do Unii Europejskiej.

Co więcej – statystyczna pielęgniarka żyje krócej niż statystyczna Polka. Bardzo niepokojącym zjawiskiem jest niska średnia wieku zgonu pielęgniarek i położnych. Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych, po analizie danych otrzymanych z Rejestru PESEL za okres ostatnich pięciu lat, wyliczyła, iż **średnia ich wieku w chwili zgonu to tylko 61,5 roku**. Są to dane znacznie niższe niż dla całej populacji. Przypomnijmy – średnia wieku kobiet w Polsce to 81,8 lat.

ROK wykazania zgonu w rejestrze PESEL	Liczba ujawnionych zgonów pielęgniarek i położnych	Średni wiek zgonu
2016	963	58,70
2017	762	60,73
2018	1021	60,82
2019	968	62,64
2020	1195	63,85
Razem:	**4909**	**61,49**

NACZELNA IZBA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

02-757 Warszawa, ul. Pory 78, lok. 10 tel.: 22 327 61 61, fax 22 327 61 60
www.nipip.pl, e-mail: nipip@nipip.pl

KATASTROFA KADROWA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH Z PODZIAŁEM NA WOJEWÓDZTWA

RAPORT NACZELNEJ IZBY PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

LICZBA SZPITALI BEZ PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH PO ODEJŚCIU OSÓB OBECNIE PRACUJĄCYCH POSIADAJĄCYCH UPRAWNIENIA EMERYTALNE

Warszawa, 28-05-2021

5. Województwo Łódzkie

Liczba pielęgniarek i położnych ZATRUDNIONYCH wg przedziałów wiekowych - stan na 2021-05-24 WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE				
Przedział wiekowy	Liczba pielęgniarek	Udział %	Liczba położnych	Udział %
21-30	258	2,0%	114	6,8%
31-40	621	4,7%	191	11,4%
41-50	2 836	21,5%	374	22,3%
51-60	5 098	38,6%	614	36,6%
61-70	3 843	29,1%	343	20,4%
pow. 70	556	4,2%	43	2,6%
	13 212	100%	**1 679**	100%
Źródło: CRPiP stan na 2021-05-24				

W Województwie Łódzkim średnia wieku pielęgniarek wynosi 55,56 zaś położnych 51,57. W populacji osób pracujących 4 785 pielęgniarek i położnych posiada uprawnienia emerytalne.

Prognoza liczby pielęgniarek i położnych w Województwie Łódzkim do 2030 r.										
ROK	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Liczba osób pracujących, która nabędzie uprawnienia emerytalne	584	522	507	532	544	525	559	624	712	603
Liczba osób wchodzących do zawodu	352	352	352	352	352	352	352	352	352	352
Różnica	-232	-170	-155	-180	-192	-173	-207	-272	-360	-251

Do 2025 r. braki kadrowe zwiększą się o 929 osób a do 2030 o 2192 pielęgniarek i położnych.

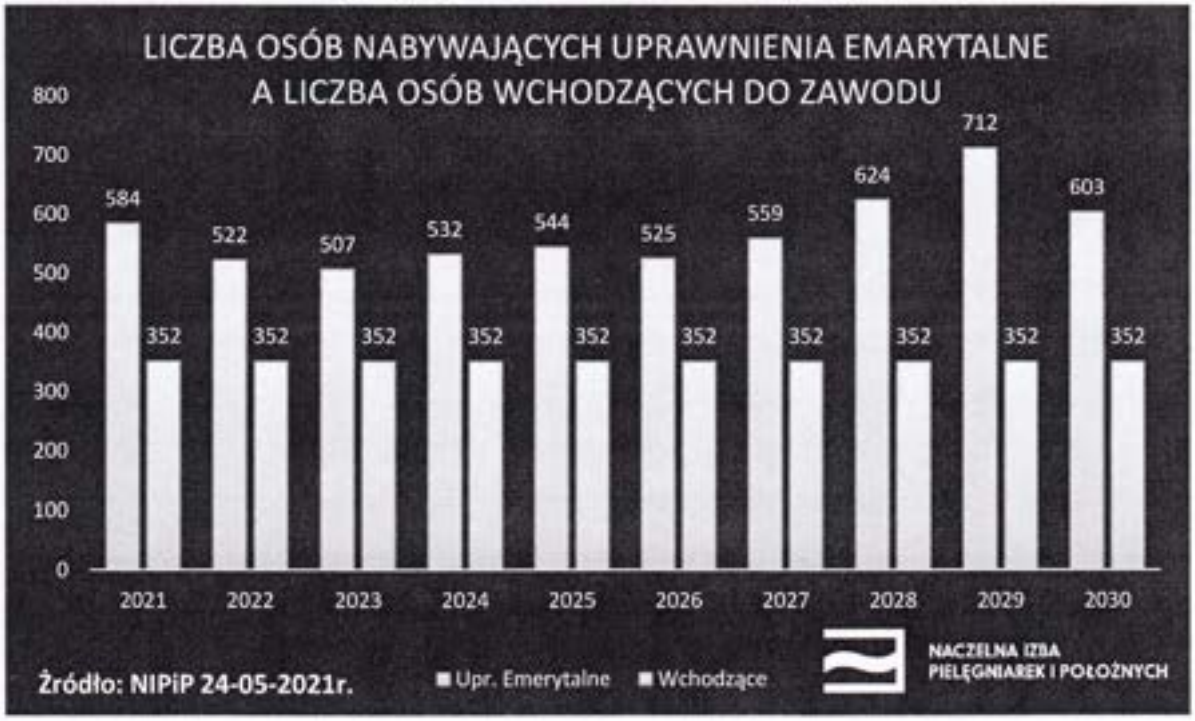

LICZBA SZPITALI
BEZ PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
W 2030 r.

34

NACZELNA IZBA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

02-757 Warszawa, ul. Pory 78, lok. 10 tel.: 22 327 61 61, fax 22 327 61 60
www.nipip.pl, e-mail: nipip@nipip.pl

KATASTROFA KADROWA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

RAPORT NACZELNEJ IZBY PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

LICZBA SZPITALI BEZ PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH PO ODEJŚCIU OSÓB OBECNIE PRACUJĄCYCH POSIADAJĄCYCH UPRAWNIENIA EMERYTALNE

Warszawa, 28-05-2021

Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych przedstawia raport dotyczący aktualanej sytuacji kadrowej w zawodach pielęgniarki i położnej w Polsce. Raport wskazuje strukturę wieku zatrudnionych pielęgniarek i położnych z podziałem na województwa.

Raport zawiera prognozy dotyczące liczby pielęgniarek i położnych do 2030 r. w ujęciu krajowym z podziałem na województwa.

Raport przygotowano w oparciu o dane z Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych. Główny Urząd Statystyczny wskazuje, iż *„dane w nim zawarte są wysokiej jakości i są możliwe do wykorzystania do produkcji danych statystycznych (dokładność)"*[1].

I. Struktura wieku zatrudnionych pielęgniarek i położnych

Rozkład struktury wieku w zawodzie pielegniarki i położnej wskazuje na brak zastępowalności pokoleń.

Największy liczbowo przedział wiekowy wśród pielęgniarek to 51–60 lat, który obejmuje 83 129 pielęgniarek, co stanowi 35,8% liczby zatrudnionych. Mimo nabycia uprawnień emerytalnych ciągle pracuje w zawodzie aż 63 120 pielęgniarek (przedziały 61–70 i przedział pow. 70 lat). Stanowi to 27,2% ogółu zatrudnionych.

W przypadku położnych największy liczbowo przedział wiekowy to również przedział 51–60 lat, który obejmuje 10 094 zatrudnionych położnych. Stanowi to 35,8% zatrudnionych położnych. Osoby pracujące pomimo uzyskania uprawnień emerytalnych stanowią 23,5% i jest ich 6 683.

Liczba pielęgniarek i położnych ZATRUDNIONYCH wg przedziałów wiekowych - stan na 2021-05-24				
Przedział wiekowy	Liczba pielęgniarek	Udział %	Liczba położnych	Udział %
21-30	12 176	5,2%	2 931	10,3%
31-40	17 962	7,7%	3 099	10,9%
41-50	56 000	24,1%	5 637	19,8%
51-60	83 129	35,8%	10 094	35,5%
61-70	53 528	23,0%	5 556	19,5%
pow. 70	9 592	4,1%	1 127	4,0%
	232 387	100%	**28 444**	100%
Źródło: CRPiP stan na 2021-05-24				

[1] Dane z CRPiP zostały wykorzystane w raporcie GUS: „Usługi publiczne w zakresie ochrony zdrowia" https://stat.gov.pl/statystyki-eksperymentalne/uslugi-publiczne/uslugi-publiczne-w-zakresie-ochrony-zdrowia,3,1.html

STRUKTURA WIEKOWA PIELĘGNIAREK
100 000
80 000
60 000
40 000
20 000
0
12 176
17 962
56 000
83 129
53 528
9 592
21-30
31-40
41-50
51-60
61-70
POW. 71
Źródło: CRPiP stan na 24-05-2021
NACZELNA IZBA
PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

STRUKTURA WIEKOWA POŁOŻNYCH
12 000
10 000
8 000
6 000
4 000
2 000
0
2 931
3 099
5 637
10 094
5 556
1 127
21-30
31-40
41-50
51-60
61-70
POW. 70
Źródło: CRPiP stan na 24-05-2021
NACZELNA IZBA
PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

Tabela: Średnia wieku zatrudnionych pielęgniarek i położnych

Województwo	Średnia wieku pielęgniarek	Średnia wieku położnych
Dolnośląskie	55,21	53,73
Kujawsko-Pomorskie	52,26	51,52
Lubelskie	52,18	49,8
Lubuskie	54,51	55,05
Łódzkie	55,56	51,57
Małopolskie	52,17	51,7
Mazowieckie	53,74	50,91
Opolskie	49,61	44,55
Podkarpackie	48,92	48,46
Podlaskie	53,04	51,68
Pomorskie	52,82	51,51
Śląskie	54,56	51,8
Świętokrzyskie	50,74	47,65
Warmińsko-Mazurskie	54,28	56,27
Wielkopolskie	52,79	48,73
Zachodniopomorskie	53,75	51,86
POLSKA	**53,2**	**51,0**

II. Dane o zgonach pielęgniarek i położnych

Statystyczna pielęgniarka, położna żyje krócej niż statystyczna Polka. Bardzo niepokojącym zjawiskiem jest niska średnia wieku zgonu pielęgniarek i położnych. Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych, po analizie danych otrzymanych z Rejestru PESEL za okres ostatnich pięciu lat, wyliczyła, iż **średnia ich wieku w chwili zgonu to tylko 61,5 roku**. Są to dane znacznie niższe niż dla całej populacji. Przypomnijmy - średnia wieku kobiet w Polsce to 81,8 lat.

ROK wykazania zgonu w rejestrze PESEL	Liczba ujawnionych zgonów pielęgniarek i położnych	Średni wiek zgonu
2016	963	58,70
2017	762	60,73
2018	1 021	60,82
2019	9 68	62,64
2020	1 195	63,85
Razem:	**4 909**	**61,49**

III. Prognoza liczby pielęgniarek i położnych do 2030 r.

Prognozę liczby pielęgniarek i położnych przygotowano w oparciu o liczbę osób, które nabędą uprawnienia emerytalne w latach 2021–2030 oraz na postawie liczby osób uzyskujących prawo wykonywania zawodu. Dla potrzeb tego raportu założono, iż liczba osób uzyskujących prawo wykonywania zawodu będzie wynosiła tyle samo, co w 2020 r., czyli 5693 osoby. Założono także, iż 100% osób uzyskujących prawo wykonywania zawodu podejmie pracę w zawodzie. Ponieważ populacja mężczyzn w obu zawodach stanowi ok. 2% dla potrzeb tej analizy przyjęto założenie, iż nabywają uprawnienia emerytalne w wieku 60 lat.

Mimo tak optymistycznego założenia, prognoza wskazuje, iż do 2025 r. liczba zatrudnionych pielęgniarek i położnych zmniejszy się o 16 761, a do 2030 r. o 36 293.

Należy również pamiętać, iż w chwili obecnej pracę w zawodzie pielęgniarki lub zawodzie położnej wykonuje 69 585 osób, mimo uzyskania uprawnień emerytalnych. Te pielęgniarki i położne mogą w każdej chwili przejść na emeryturę.

Tabela Liczba osób wchodzących do zawodu i nabywających uprawnienia emerytalne

ROK	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Liczba osób pracujących, która nabędzie uprawnienia emerytalne	8755	8845	8648	9529	9449	9182	9202	9752	10043	9818
Liczba osób wchodzących do zawodu	5693	5693	5693	5693	5693	5693	5693	5693	5693	5693
Różnica	-3062	-3152	-2955	-3836	-3756	-3489	-3509	-4059	-4350	-4125

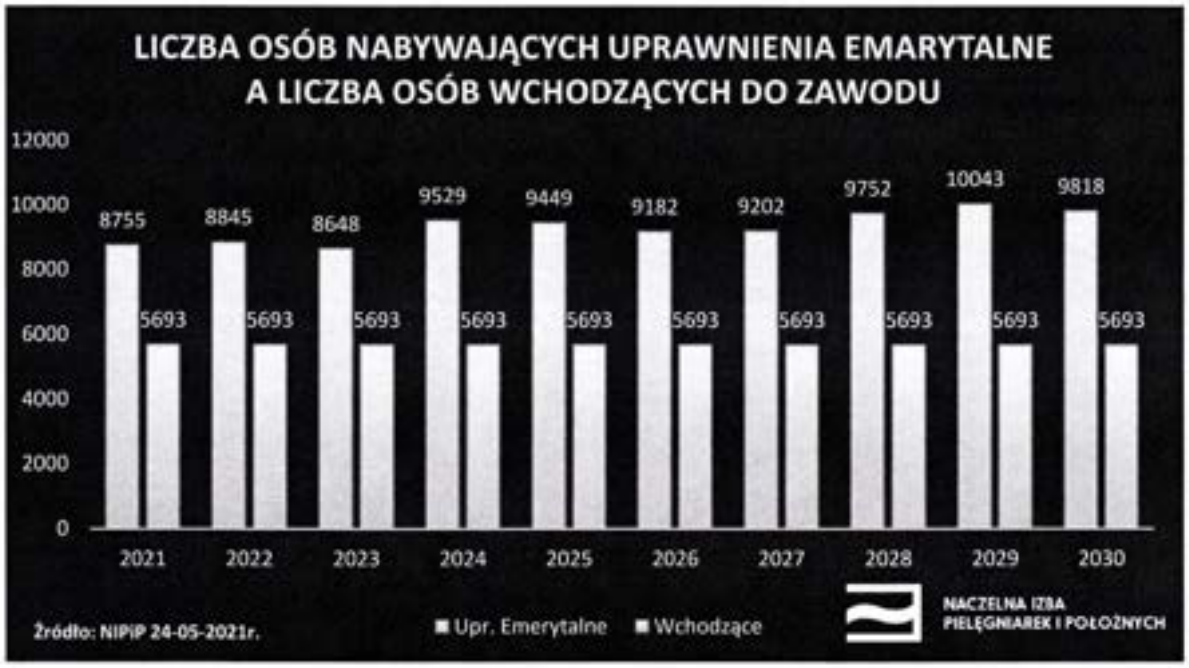

IV. Dane z podziałem na Województwa

Województwo	Liczba pielęgniarek i położnych posiadających uprawnienia emerytalne	Braki kadrowe do 2025r.	Braki kadrowe do 2030r.	RAZEM	Liczba szpitali bez pielęgniarek i położnych w 2021*1 *2	Liczba szpitali bez pielęgniarek i położnych w 2030r.*2
Dolnośląskie	6 996	2 580	5 055	14 631	27	58
Kujawsko-Pomorskie	2 996	1 241	2 477	6 714	11	26
Lubelskie	3 257	775	1 345	5 377	13	21
Lubuskie	1 095	451	926	2 472	4	9
Łódzkie	4 785	929	2 192	7 906	19	31
Małopolskie	6 332	681	1 881	8 894	25	35
Mazowieckie	11 564	1 775	4 094	17 433	46	69
Opolskie	843	509	1 078	2 430	3	9
Podkarpackie	2 427	537	1 184	4 148	9	16
Podlaskie	2 379	451	837	3 667	9	14
Pomorskie	2 602	501	1 479	4 582	10	18
Śląskie	11 617	2 691	6 097	20 405	46	81
Świętokrzyskie	1 656	164	383	2 203	6	8
Warmińsko-	3 058	939	1 799	5 796	12	23
Wielkopolskie	5 396	1 436	3 271	10 103	21	40
Zachodniopomorskie	2 800	1 101	2 195	6 096	11	24
Polska	**69 803**	**16 761**	**36 293**	**122 857**	**272**	**482**

*1 jeżeli z pracy odejdą pielęgniarki i położne posiadające uprawnienia emerytalne na dzień dzisiejszy

*2 założono 250 pielęgniarek i położnych pracujących w jednym szpitalu.

V. Wnioski

Sytuacja kadrowa przedstawiona w raporcie wymaga podjęcia pilnych działań. Rekomendacje Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych

1. **Niezbędnym jest zwiększenie liczby osób uzyskujących prawo wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej.**
   a) Aby utrzymać obecny wskaźnik 5,2 na 1 tys. mieszkańców konieczne jest zwiększenie liczby absolwentów z **ok 5,6 tys. do 10 tys. rocznie**.
   b) Na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo należy kształcić **20 tys. osób rocznie,** aby zrealizować założenia wskazane w Polityce Wieloletniej Państwa na rzecz Pielęgniarstwa i Położnictwa w Polsce przyjętej przez Rząd RP. Dokument ten wskazuje na konieczność podjęcia działań zmierzających do osiągnięcia w Rzeczypospolitej Polskiej wskaźnika liczby pielęgniarek na poziomie średniego wskaźnika OECD (9,4 dla 2016 r.) w okresie 15 lat.

   Dla osiągnięcia tych celów koniecznym jest:
   - zwiększenie liczby miejsc i wydziałów na kierunku pielęgniarstwa oraz położnictwa w każdym województwie,
   - wprowadzenie stypendiów,
   - zagwarantowanie zatrudnienia po studiach,
   - promowanie zawodów wśród absolwentów szkół średnich.

2. **Należy pilnie podjąć działania, które zachęcą osoby posiadające uprawnienia emerytalne do dalszego wykonywania zawodu.**

   Dla osiągnięcia tego celu koniecznym jest:
   - wydłużenie urlopów wypoczynkowych,
   - wprowadzenie dodatków motywacyjnych,
   - wprowadzenie urlopów dla poratowania zdrowia,
   - refundacja świadczeń rehabilitacyjnych.

3. **Podjąć działania, które zapobiegną zmniejszeniu liczby pracujących pielęgniarek i położnych.**
   Dla osiągnięcia tego celu koniecznym jest:
   - wprowadzenie dodatków za pracę w warunkach szczególnych,
   - zapewnienie stabilnego wynagrodzenia uwzględniającego posiadane kwalifikacje i zdobyte doświadczenie zawodowe,
   - wprowadzenie dodatków za długoletnią pracę,
   - wprowadzenie dopłaty do wypoczynku,
   - wprowadzenie świadczeń mieszkaniowych.

4. **Realizacja zapisów Polityki Wieloletnia Państwa na Rzecz Pielęgniarstwa i Położnictwa w Polsce przyjętej przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej w 2019 roku.**[2]

[2] https://www.gov.pl/web/zdrowie/polityka-wieloletnia-panstwa-na-rzecz-pielegniarstwa-i-poloznictwa-w-polsce

LICZBA SZPITALI
BEZ PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
W 2030 r.

OPINIA PRAWNA W SPRAWIE UPRAWNIEŃ PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH DO PRZEPROWADZANIA BADAŃ KWALIFIKACYJNYCH DO SZCZEPIEŃ OCHRONNYCH PRZECIWKO COVID-19

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2021 r.

Opinia prawna

w sprawie uprawnień pielęgniarek i położnych do przeprowadzania badań kwalifikacyjnych do szczepień ochronnych przeciwko COVID-19

Stosownie do postanowień art. 21c ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. *o zapobieganiu oraz zwalczaniu chorób zakaźnych u ludzi* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1845, z późn. zm.) w przypadku wystąpienia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, wykonanie szczepienia ochronnego przeciwko COVID-19 jest poprzedzone badaniem kwalifikacyjnym w celu wykluczenia przeciwwskazań do jego wykonania przeprowadzonym przez lekarza lub osobę posiadającą kwalifikacje określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.

Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 9 kwietnia 2021 r. *w sprawie kwalifikacji osób przeprowadzających badania kwalifikacyjne i szczepienia ochronne przeciwko COVID-19* (Dz. U. z 2021r., poz. 668) do kręgu osób uprawnionych do przeprowadzania badań kwalifikacyjnych w celu wykluczenia przeciwwskazań do wykonania szczepienia ochronnego przeciwko COVID-19 dodane zostały m.in. osoby, które wykonują zawód pielęgniarki lub położnej (§2 pkt 1 rozporządzenia).

Dodatkowo badania kwalifikacyjne może wykonywać również osoba kształcąca się na trzecim roku studiów na kierunku pielęgniarstwo i uzyskała dokument potwierdzający posiadanie umiejętności kwalifikowania do szczepień, wydany przez uczelnię prowadzącą to kształcenie, oraz przeprowadza badanie kwalifikacyjne pod nadzorem lekarza albo lekarza dentysty, pielęgniarki, położnej, felczera, ratownika medycznego lub higienistki szkolnej.

W świetle § 2 pkt 1 ww. rozporządzenia należy uznać, że jedynym kryterium, na podstawie którego oceniane są kwalifikacje do przeprowadzania badań kwalifikacyjnych jest wykonywanie zawodu pielęgniarki, położnej.
Biorąc z kolei pod uwagę treść art. 7 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. *o zawodach pielęgniarki i położnej* (Dz. U. z 2021 r., poz. 479 ze zm.) prawo przeprowadzania badań kwalifikacyjnych w celu wykluczenia przeciwwskazań do wykonania szczepienia ochronnego przeciwko COVID-19 przysługuje:

- pielęgniarce i położnej posiadającej prawo wykonywania zawodu stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych;
- pielęgniarce i położnej posiadającej prawo wykonywania zawodu w innym państwie spełniające wymogi określone w art. 25 u.z.p.i.p.;
- pielęgniarce i położnej będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonującej zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie i na zasadach określonych w art. 24 u.z.p.i.p.

Należy wskazać, że powyższe zasady, zgodnie z aktualnym stanem prawnym, nie obejmują przeprowadzania badań kwalifikacyjnych do przeprowadzania obowiązkowych i zalecanych szczepień ochronnych.

Bartłomiej Achler
adwokat

OPINIA PRAWNA W SPRAWIE UPRAWNIEŃ PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH DO PRZEPROWADZANIA BADAŃ KWALIFIKACYJNYCH DO OBOWIĄZKOWYCH I ZALECANYCH SZCZEPIEŃ OCHRONNYCH

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2021 r.

Opinia prawna w sprawie uprawnień pielęgniarek i położnych do przeprowadzania badań kwalifikacyjnych do obowiązkowych i zalecanych szczepień ochronnych

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008r. *o zapobieganiu oraz zwalczaniu chorób zakaźnych u ludzi* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1845, z późn. zm.) wykonanie obowiązkowego szczepienia ochronnego jest poprzedzone lekarskim badaniem kwalifikacyjnym w celu wykluczenia przeciwwskazań do wykonania obowiązkowego szczepienia ochronnego.

Należy podkreślić, że uprawnionymi do wykonywania lekarskich badań kwalifikacyjnych są osoby posiadające prawo wykonywania zawodu lekarza zgodnie z ustawą z dnia 5 grudnia 1996 r. *o zawodach lekarza i lekarza dentysty* (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 514). Zarówno sama ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu chorób zakaźnych u ludzi, jak i rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011r. *w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych* (Dz. U. z 2018 r., poz. 753 ze zm.) nie przewidują surowszych warunków w tym zakresie.

Równocześnie jednak w aktualnym stanie prawnym osoby inne niż wykonujące zawód lekarza, nie są uprawnione do przeprowadzenia lekarskich badań kwalifikacyjnych w celu wykluczenia przeciwwskazań do wykonania obowiązkowego (lub zalecanego) szczepienia ochronnego. W związku z powyższym w aktualnym stanie prawnym pielęgniarki i położne nie są uprawnione do dokonywania badań kwalifikacyjnych do szczepień ochronnych.

Jakkolwiek zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi oraz niektórych innych ustaw krąg osób uprawnionych do wykonywania badań kwalifikacyjnych ma zostać rozszerzony również na pielęgniarki i położne, to jednak w aktualnym stanie prawnym do przeprowadzania lekarskich badań kwalifikacyjnych w celu wykluczenia przeciwwskazań do wykonania obowiązkowego (lub zalecanego) szczepienia ochronnego uprawnione są wyłącznie osoby posiadające prawo wykonywania zawodu lekarza.

Powyższe uwagi nie dotyczą uprawnienia do przeprowadzania badań kwalifikacyjnych w celu wykluczenia przeciwwskazań do wykonania szczepienia ochronnego przeciwko COVID-19.

Bartłomiej Achler
adwokat

[illegible]

Stanowisko nr 50

Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych

z dnia 24 marca 2021 r.

w sprawie utrzymania obecnych rozwiązań prawnych w zakresie systemu kształcenia podyplomowego, w tym pozostawienia Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych jako samodzielnej jednostki budżetowej podległej Ministrowi Zdrowia

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych stoi na stanowisku, iż dotychczasowe rozwiązania prawne w systemie kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych zapewniają wysoki poziom jakości kształcenia podyplomowego.

Obecny system kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych zapewnia stały dopływ wysoko wykwalifikowanej, specjalistycznej kadry pielęgniarek i położnych do systemu ochrony zdrowia. Bazując na ponad dwudziestoletnich doświadczeniach z funkcjonowania tego systemu uznajemy za konieczne i bezwzględne pozostawienie obecnych rozwiązań prawo-systemowych.

W związku powyższym Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych wyraża stanowczy sprzeciw wobec zaproponowanych zmian w ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej, w części dotyczącej likwidacji Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych i wprowadzeniu znaczących zmian w kształceniu podyplomowym pielęgniarek i położnych, które spowodują ograniczenie dostępności do różnych form kształcenia podyplomowego. Nie istnieje żadne merytoryczne uzasadnienie przemawiające za likwidacją obecnego systemu kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych.

Powyższe działania są sprzeczne z głównymi celami transformacji kształcenia pielęgniarek i położnych, czyli działaniami polegającymi na dostosowaniu kształcenia w tych zawodach do standardów Unii Europejskiej, a także sprzeczne z uchwałą nr 124/2019 Rady Ministrów z dnia 15 października 2019 r. *w sprawie przyjęcia dokumentu „Polityka Wieloletnia Państwa na Rzecz Pielęgniarstwa i Położnictwa w Polsce"*, w którym jedną z instytucji odpowiedzialną za dalszy rozwój kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych wskazano Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych.

Należy wskazać, iż pielęgniarka i położna mają ustawowy obowiązek stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych oraz prawo do doskonalenia zawodowego w rożnych rodzajach kształcenia podyplomowego.

Rozwój współczesnego pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce, spowodowany jest przede wszystkim wzrostem samodzielności zawodowej pielęgniarek i położnych, co jest wynikiem zmiany standardów kształcenia przed i podyplomowego w zawodzie pielęgniarki i położnej.

Profesjonalnie przygotowana i ciągle udoskonalana baza szkoleniowa gwarantuje pielęgniarkom i położnym równy dostęp do różnych rodzajów kształcenia podyplomowego, takich jak: szkolenia specjalizacyjne, kursy kwalifikacyjne, kursy specjalistyczne oraz kursy dokształcające, w wyniku których pielęgniarki i położne uzyskują uprawnienia do samodzielnego ordynowania leków, wyrobów medycznych, prowadzenia kontynuacji leczenia, realizowania porad pielęgniarki w AOS (w zakresie diabetologii, kardiologii, chirurgii ogólnej), porad położnej w położnictwie i ginekologii oraz porad pielęgniarki i położnej w podstawowej opiece zdrowotnej.

Pielęgniarki i położne są najliczniejszą grupą pracowników zatrudnionych w systemie ochrony zdrowia, tj. ich liczba wynosi 259.843 osoby. Podkreślić należy, że w latach 2000-2019 różne rodzaje kształcenia podyplomowego ukończyło łącznie 799.300 pielęgniarek i położnych, z czego wynika, że statystyczna pielęgniarka i położna uprawniona do wykonywania zawodu ukończyła co najmniej trzy rodzaje kształcenia podyplomowego, w tym szkolenie specjalizacyjne ukończyło - 75.300 pielęgniarek i położnych, kurs kwalifikacyjny - 136 tys., kurs specjalistyczny - 460 tys., kurs dokształcający - 128 tys.

Koordynowaniem spraw związanych z realizacją powyższych rodzajów kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych oraz organizowaniem państwowego egzaminu specjalizacyjnego odpowiedzialne jest Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych, które jest państwową jednostką budżetową podporządkowaną Ministrowi Zdrowia.

Mając na uwadze gwarancję dostępności do różnych rodzajów kształcenia podyplomowego, pielęgniarki i położne powinny posiadać odrębny system kształcenia podyplomowego, niż pozostałe zawody medyczne.

W uzasadnieniu do projektu zmian systemu kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych wskazuje się, iż Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego (CMKP) rocznie organizuje i finansuje ponad 800 kursów, z których 70% odbywa się w CMKP, przy wsparciu własnej kadry naukowej i zaplecza klinicznego. Natomiast, w roku 2019 uprawnieni organizatorzy kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych przeprowadzili trzykrotnie więcej szkoleń, co stanowi 2.234, w których uczestniczyło łącznie 51.575 pielęgniarek i położnych. Powyższe dane statystyczne jednoznacznie wskazują na brak argumentów do likwidacji CKPPiP jako koordynatora obecnego systemu kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych.

W poprzednim systemie kształcenia podyplomowego, włącznie do końca lat 90., pielęgniarki i położne miały znacznie ograniczoną dostępność do obowiązku stałej aktualizacji wiedzy i umiejętności zawodowych, co spowodowane było utrzymaniem kształcenia przez CMKP, a także realizowanego przez Wojewódzkie Ośrodki Doskonalenia Kadr Medycznych. Na ograniczenia w dostępności do kształcenia podyplomowego wskazują dane statystyczne, iż w latach 1960-1999 specjalizację w danej dziedzinie pielęgniarstwa posiadało tylko 7.193 pielęgniarek i położnych.

Dotychczasowa regulacja przewidywała ustalanie programów kształcenia z wyłączeniem kursów dokształcających w porozumieniu z NRPiP, a zatem naczelnym organem zarządczym samorządu pielęgniarek i położnych, w skład którego wchodzą przedstawiciele okręgowych rad pielęgniarek samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych. Tym samym stanowisko NRPiP oddaje głos całego samorządu zawodowego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z przedstawionymi założeniami nowelizacji po zmianie ustawy program kształcenia ma ustalać zespół programowy CMKP. W jego skład ma wchodzić co najmniej jeden przedstawiciel samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych. Sformułowanie co najmniej wskazuje, że zapewnienie udziału jednego członka samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych oznacza, że wystarczający dla spełnienia tego wymogu prawnego jest udział jednego przedstawiciela samorządu zawodowego. Członek zespołu programowego CMKP reprezentujący samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych zgodnie z przedstawionymi założeniami ustawy zmieniającej nie musi pełnić żadnych funkcji w organach samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych. Tym samym *de facto* głos samorządu pielęgniarek i położnych w pracach zespołu programowego CMKP nie będzie reprezentowany.

Kolejna istotna zmiana to umocowanie CMKP do bycia organizatorem szkolenia w zakresie kursu kwalifikacyjnego, kursu specjalistycznego i kursu dokształcającego. Istnieje poważne ryzyko, że w praktyce może to skutkować marginalizacją udziału innych podmiotów dotychczas organizujących kształcenie w tym zakresie i przejęciem tej funkcji wyłącznie przez CMKP.

Wobec powyższego Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych widząc realne zagrożenie w dostępie pielęgniarkom i położnym do kształcenia podyplomowego oraz brak argumentów organizacyjo-merytorycznych do proponowanych zmian, wyraża stanowczy sprzeciw wobec likwidacji Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych.

Sekretarz NRPiP

Joanna Walewander

Prezes NRPiP

Zofia Małas

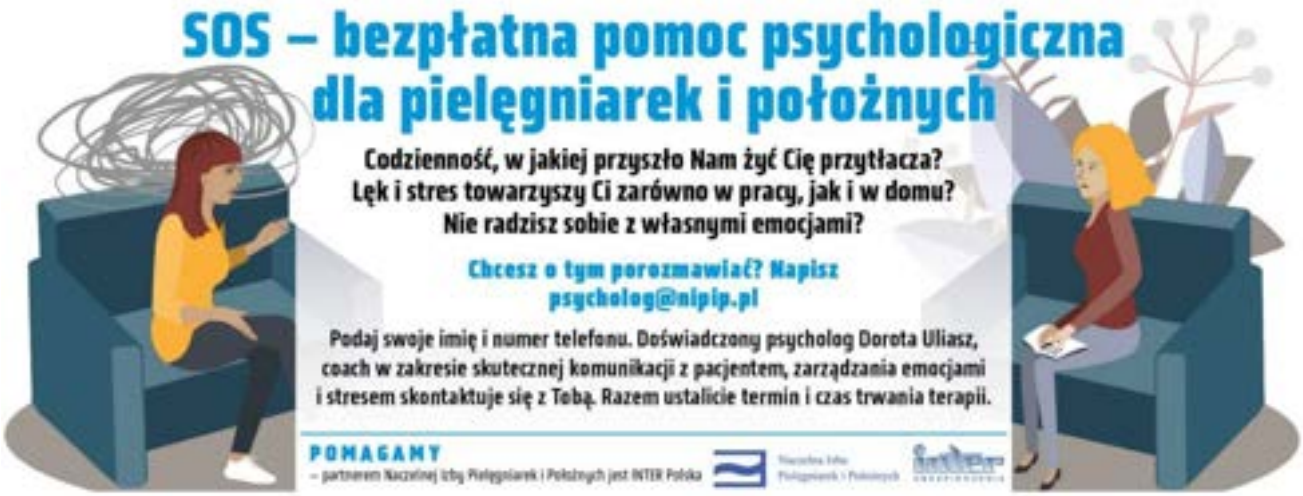

NACZELNA RADA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
z siedzibą w Warszawie
02-[illegible] Warszawa, ul. [illegible]
tel. (22) 827 [illegible] 01, fax (22) 827 [illegible]

Stanowisko nr 51
Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych
z dnia 19 kwietnia 2021 r.

w sprawie wyrażenia stanowczego sprzeciwu wobec wytycznych zawierających podstawowe wymogi bezpieczeństwa oraz sposób organizacji szczepień w punktach realizujących szczepienia przeciwko COVID-19 w punktach szczepień powszechnych, a także drive-thru (DT)

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych **zgłasza stanowczy sprzeciw** wobec opublikowanych w dniu 13 kwietnia 2021 r. wytycznych zawierających podstawowe wymogi bezpieczeństwa oraz sposób organizacji szczepień w punktach realizujących szczepienia przeciwko COVID-19 w punktach szczepień powszechnych, a także drive-thru (DT), opublikowanych na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia.

Zawarte w wytycznych określenie: „W każdym punkcie szczepień musi być dostępna osoba z doświadczeniem w udzielaniu pierwszej pomocy: lekarz lub ratownik medyczny – co najmniej jeden lekarz lub ratownik medyczny na 4 zespoły szczepiące" celowo i całkowicie pomija pielęgniarki, położne i ich posiadane umiejętności, co jest w opinii całego środowiska reprezentującego pielęgniarki i położne dyskryminacją kwalifikacji i uprawnień zawodowych.

Należy zaznaczyć, iż pielęgniarki i położne są w pełni przygotowane do zabezpieczenia całego procesu szczepienia czyli posiadają kompetencje w zakresie nadzoru nad obrotem szczepionek (szczepienia profilaktyczne dzieci i młodzieży), kwalifikacji do szczepień COVID-19, wykonywania procedury szczepienia oraz **procedur ratunkowych** w sytuacjach nagłych reakcji poszczepiennych.

Wobec powyższego, Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych zwraca się o pilne dokonanie zmian w ww. wytycznych i nie ograniczania możliwości tworzenia punktów szczepień w formule drive-thru poprzez spełnienie wymogu posiadania w takim punkcie szczepień wyłącznie lekarza lub ratownika medycznego.

Wiceprezes NRPiP
Mariola Łodzińska

Sekretarz NRPiP
Joanna Walewander

Kącik historyczny

Odcinek XIII
Pielęgniarki Przełożone Szpitala w latach 1955 -2021

Szanowne Koleżanki i Koledzy.
W dzisiejszym odcinku prezentuję koleżanki, które piastowały stanowisko Przełożonej Pielęgniarek Szpitala. W ciągu 66 lat tylko 8 koleżanek piastowało to stanowisko. Kilka z nich już poznałyśmy, ponieważ były pielęgniarkami oddziałowymi.

Anna Dworaninowicz - c. Tomasza, ur. 01.11.1920r. w Stoku na terenie ZSRR. Na terenie Polski zameldowana w Mirsku powiat Lwówek. Do pracy w Sieradzu skierowana z dniem 01.01.1955r. przez Wydział Zdrowia Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi, w charakterze przełożonej pielęgniarek. Na tym stanowisku pracowała do dnia 31.05.1956r. Sieradz opuściła z powodu braku przydziału mieszkania i wyjechała do Legnicy.

Wanda Śledzińska przełożona pielęgniarek w latach 01.12.1956 – 30.06.1958r.
Sylwetka już prezentowana w odcinku V. jako pielęgniarka oddziałowa oddziału internistycznego w latach 1954 - 1956.

Natalia Dudczak - przełożona pielęgniarek w latach 1958 – 1963. Bliższe dane w odcinku V. Organizatorka oddziału chirurgii dziecięcej w Szpitalu.

Zofia Pawlak przełożona pielęgniarek w latach 1968 – 1973. Naczelna Pielęgniarka Zespołu Opieki Zdrowotnej w latach 1973 – 1999.
Sylwetka już prezentowana w odcinku V jako pielęgniarka oddziału internistycznego w latach 1959 – 1967.

Trzecia od lewej Zofia Pawlak

Od lewej górny rząd: Zofia Pawlak, Ala Stępień, Marianna Kurek,
środkowy rząd: Barbara Glapińska, Janina Olczyk, Hanna Goździńska, Sabina Sulińska, Maria Karolak,
dolny rząd: Maria Balcerzak, Wiesława Ciborska, Stanisława Kałuziak, Natalia Kowalska, Danuta Pawlik, Stanisława Nowak

Od lewej Zofia Pawlak, Teresa Kawa, Zbigniew Grundmeyer

Od lewej górny rząd: Ala Stępień, Zenona Wojtysiak, Maria Świątek, NN, Janina Olczyk, Janina Urbaniak, Teresa Nowicka, Marianna Kurek, Maria Balcerzak, NN, Lucyna Stępińska, środkowy rząd: Irena Sowała, Halina Lelewska, Barbara Kanty, Kazimiera Górecka, Teresa Kawa, Halina Kupis, Natalia Dudczak, dolny rząd: Teresa Lindner, Irena Rostkowska- ZOZ Wieluń, Maria Kluba, **Zofia Pawlak**, Wiesława Wrońska, Stanisława Kałuziak, Teresa Kreps.

Zofia Pawlak wśród pielęgniarek

Od lewej: Regina Solarek, Stanisława Kałuziak, Janina Olczyk, Stanisława Nowak, NN, Irena Sowała, Barbara Drezner, Wiesława Ciborska, Zofia Pawlak, NN,
górny rząd: Stefan Pielok, Jerzy Kida, Kazimierz Trybuchowski, Zbigniew Wacławek, Jan Zalc, NN

Zofia Pawlak wśród pielęgniarek i uczennic Liceum Medycznego

Pracownicy szpitala przed wejściem do poradni przy ul. Orzechowej. Między innymi od lewej dolny rząd: Janina Szewczyk, Stanisława Zielińska, Monika Kurowska, Helena Szczepaniak, wyżej Wanda Kapica, Zofia Serediuk, Kazimierz Banach, Władysław Milewicz, Jan Felchner, Stefan Warzecha

Od lewej: Janina Olczyk, Kazimierz Rybiński, Zofia Pawlak, Bronisława Modrzejewska

Irena Rybiałek – z/d Neuman, ur. 7.05.1925r. w Grajewie, c. Alfonsa i Lidii. Do wybuchu wojny ukończyła 7 klas szkoły podstawowej i 3 lata gimnazjum. W roku 1940 została wywieziona wraz z rodziną do Kazachstanu, na terenie Związku Radzieckiego. Mieszkała w miejscowości Semipałatinsk, gdzie w latach 1943-1945 ukończyła Szkołę Akuszeryjno-Felczerską uzyskując 3 sierpnia 1945r. tytuł akuszerki -felczerki. Z chwilą powstania Związku Patriotów Polskich w ZSRR wstąpiła w jego szeregi. Po zakończeniu wojny i powrocie do Polski zamieszkała wraz z rodziną w Łodzi.

W Łodzi rozpoczęła dostępne formy nauczania i 8 lipca 1946r. złożyła egzamin uproszczony przed Komisją Weryfikacyjno – Kwalifikacyjną Kuratorium Okręgu Szkolnego Łódzkiego uzyskując prawo do nauki na wstępnym roku studiów na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Łódzkiego. Rok później, 19.09.1947. otrzymuje świadectwo Ukończenia Wstępnego Roku Studiów na Wydziale Lekarskim i od października 1947r. rozpoczyna regularne studia. Na Wydziale Lekarskim studiuje przez dwa kolejne lata akademickie. W roku 1949 wychodzi za mąż. W latach 1952-1953 pracowała w Ambulatorium Medycznym przy Prezydium Rady Miasta w Łodzi na stanowisku felczera. W latach 1953 – 1963 nie pracowała. Do Sieradza przyjeżdża wraz z mężem stomatologiem w 1958r. Od roku 1963 podejmuje pracę w Powiatowej Przychodni Obwodowej w Sieradzu jako Powiatowa Instruktorka Położnych w Wydziale Zdrowia i Opieki Społecznej Powiatowej Rady w Sieradzu. W roku 1964 ukończyła ustawowy kurs przeszkolenia położnych. Z chwilą utworzenia w roku 1973 Zespołu Opieki Zdrowotnej przejmuje również obowiązki przełożonej specjalistycznego działu opieki zdrowotnej, w tym również Szpitala. W roku 1979 przeszła na emeryturę.

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się.
(Godło sowieckie)

Kazachska S. S. R.
Ludowy Komisariat Zdrowia.
Siemipałatińska akuszeryjno-felczerska szkoła

Świadectwo
№ 59

Wydane ob. Neuman Irena córce Alfonsa urodz. 7 maja 1924 r. z tem że ona w październiku m-cu 1943 r. została przyjęta i w sierpniu m-cu 1945 r. ukończyła pełny Kurs akuszeryjno-felczerskiej szkoły.

Postanowieniem Komisji Egzaminacyjnej „4" sierpnia 1945 r. na podstawie dekretu i rozporządzenia R. K. d. Z. S. R. R. z dn. 8/II 1936 r. № 1649. „O przygotowaniach średnich medycynistkich, dentystycznych i farmaceutycznych kadrów" i rozporządzenia ośrodnich medycznych szkołach, zatwierdzonego Ludowym Komisariatem Zdrowia Z. S. R. R. ob. Neuman Irena A. przyznano tytuł:
akuszerki — felczerki

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej —
Dyrektor Szkoły (–) Syczewa
Kierownik Oddziału nauczania (–). S. Bułajew
Sekretarz (–). Firsowa

Okrągła pieczęć z krzyżem i napisem Kaz. S. S. R. Kazachska akuszeryjno-felczerska szkoła.

Rejestr № 14 „5" sierpnia 1945 r. 261/d.
m. Siemipałatińsk.

Odpis świadectwa ukończenia szkoły akuszeryjno – felczerskiej z dnia 03.08.1945 r. strona 1

22. Choroby ~~wewnętrzne~~ chirurgiczne z pielęgnacją chorych, dezmurgia i pierwsza pomoc 5 (pięć)
23. Choroby dziecięce z pielęgnacją 5 (pięć)
24. Choroby zakaźne z podstawami mikrobiologii i z pielęgnacją 5 (pięć)
25. Podstawowe wiadomości o chorobach skórno-wenerycznych z pielęgnacją 5. (pięć)
26. Choroby oczu 5 (pięć)
27. Organizacja ochrony zdrowia i wiadomości sanitarne 5 (pięć)
28. Praktyka w Klinice położniczej i zenskiej konsultacji 5 (pięć)
29. Choroby ucha, gardła i nosa 4 (cztery)
30. Neurologia (Choroby nerwów) 5 (pięć)
31. Przysposobienie wojskowe 5. (pięć)

Dnia 3 sierpnia 1945 r. ob. Neuman Irena zdała końcowy egzamin z następującymi stopniami:

1. Akuszerstwo 5 (pięć)
2. Ginekologia 5 (pięć)
3. Choroby wewnętrzne 5 (pięć)
4. Choroby zakaźne 5 (pięć)
5. Chirurgia 5 (pięć)
6. Przysposobienie wojskowe 5. (pięć)

Okrągła pieczęć z orzełem i napisem Kaz. S.S.R. Wojewódzka Akuszeryjno-felczerska szkoła

Dyrektor szkoły (–) Syczewa
Kierownik Oddziału nauczania (–) S. Bułajewa
Sekretarz (–) Firsowa

Rejestr № 14 „5" sierpnia 1945 r.
m. Siemipałatińsk.

Za zgod-
z

Odpis świadectwa ukończenia szkoły akuszeryjno – felczerskiej z dnia 03.08.1945 r. strona 3

LEGITYMACJA Nr 3/69

Ważna na rok 1969

(podpis posiadacza legitymacji)

Ważność legitymacji przedłużono na rok:

19 19 19 19 19

POWIATOWA PRZYCHODNIA OBWODOWA w SIERADZU

(pieczęć podłużna wystawcy)

Irena

(imiona)

Rybiałek

(nazwisko)

Powiat. Instrukt. Położnych

(stanowisko)

w Wydz. Zdrowia i Op. Społ. PPRN

Sieradz 28 lutego 1969 r.

(miejscowość i data)

Pow. Przychodnia Obwodowa

(pieczątka i podpis)

CWD OS-113 zam. Nr 2449 /ZW/F

Druk. PZGS Biskupiec zam. 611 5-XI-60 119.500

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

Nr 60/4-800 poz/68

161r, dn. 25.I.1968 r.

Zaświadczenie

Obyw. Rybiałek Irena

(Nazwisko i imię)

ur. dn. 7 maja 1925r w Grajewie

posiadający świadectwo Nr. 59 wydane przez Siemiatycką Szkołę Akuszeryjno-Położniczej w Zdzie

(dyplom, świadectwo — wymienić jakie)

na podstawie art. 1 i 2 Rozp. Prezydenta R.P. z d. 16.3.1926r o położnych/Dz.U.R.P.Nr.5 poz.41 z 193

oraz § 3 ust. 1 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 2 sierpnia 1951 r. (Dz. U. Nr 43, poz. 328) upoważnioną jest do wykonywania zawodu.

- położnej -

za Prezydium Wojew. Rady Narodowej

Kierownik Wydziału Zdrowia

M. P.

Ówczesne Prawo wykonywania zawodu wydawane pielęgniarkom i położnym przez Wydział Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego do roku 1991

Irena Rybiałek wśród pracowników szpitala

Irena Rybiałek wśród pracowników pionu położniczo-ginekologicznego w pierwszym rzędzie trzecia od lewej.

Hanna Garczyńska - z/d Swiniarska c. Edwarda, ur. 12.08.1949r. w Sieradzu. W 1968r. ukończyła Liceum Ogólnokształcące w Sieradzu, następnie w dniu 25.07.1970r. dwuletnią Kolejową Szkołę Pielęgniarstwa Ministerstwa Komunikacji w Poznaniu. W okresie od 01.10.1970r. do 31.12.1972r. pracowała w szpitalu kolejowym w Pruszkowie, w oddziale internistycznym i chirurgicznym. 01.01.1973r. rozpoczyna pracę w szpitalu w Sieradzu na oddziale ortopedycznym, w kolejnych latach pracuje na bloku operacyjnym jako instrumentariuszka i pielęgniarka anestezjologiczna. W roku 1977 rozpoczyna pracę jako instruktor ds. oświaty zdrowotnej w ZOZ Sieradz. Od roku 1979 do 1990 pełni obowiązki przełożonej pielęgniarek szpitala.

Zdzisława Swirog - Przełożona Pielęgniarek w latach 01.10.2001 - 31.08.2003. Sylwetka już prezentowana w odcinku XII.

Anna Augustyniak c. Czesława i Zofii Augustyniak, ur. 16.12.1971r. w Sieradzu. W roku 1991 ukończyła Liceum Medyczne w Sieradzu i 01.10.1991r. rozpoczęła pracę w szpitalu przy ul. Nenckiego 2 w oddziale dla przewlekle chorych. W roku 1999 uzyskała tytuł mgr pielęgniarstwa na kierunku Pielęgniarstwo Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, w roku 2000 ukończyła Studium Zarządzania w Opiece Zdrowotnej również na Akademii Medycznej w Poznaniu. W roku 2007 ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa epidemiologicznego w Wielkopolskim Centrum Zdrowia Publicznego w Poznaniu. W latach 2001- 2003 pełniła obowiązki z-cy pielęgniarki oddziałowej oddziału dla przewlekle chorych i z-cy kierownika ZOL-u. Od 2003r. do 2008r. pełniła funkcję Kierownika Działu Pielęgniarstwa w szpitalu przy ul. Nenckiego 2. Z chwilą włączenia „starego szpitala" w strukturę Szpitala Wojewódzkiego przy ul. Armii Krajowej 7, pełni funkcję z-cy Kierownika d/s Pielęgniarstwa Szpitala Wojewódzkiego. Ponadto od roku 2011 pełni obowiązki Przewodniczącej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej.

Podziękowania

Dziękuję panu Andrzejowi Stępniowi - pracownikowi szpitala przy ul. Nenckiego 2, który nakłonił mnie do przygotowania informacji o pielęgniarkach i położnych sieradzkiego szpitala z okazji 165 rocznicy jego funkcjonowania, z której to powstał, w kolejnych latach, ten 13 odcinkowy materiał.

Dziękuję panu Grzegorzowi Smugowi za przygotowanie zdjęć w postaci slajdów, które prezentowane były na uroczystości 165 rocznicy starego szpitala w Sieradzu i z których również korzystałam.

Dziękuję panu Andrzejowi Panasiukowi - pracownikowi archiwum Szpitala przy ul. Nenckiego 2, bez pomocy którego opracowanie byłoby skromniejsze i niepełne.

Szczególne podziękowania kieruję do Ani Augustyniak – Przewodniczącej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej, która pomogła w opracowaniu tablic z wizerunkami pielęgniarek i położnych, aktualnie umieszczonych w holu szpitala przy ul. Nenckiego 2. Przyczyniła się do podjęcia decyzji o publikowaniu tego materiału na łamach biuletynu OIPiP. Była moim pierwszym recenzentem, dbała aby materiał w dobrej formie pojawiał się na stronach biuletynu.

Dziękuję wszystkim tym, którzy dostarczyli mi zdjęcia, a nie byli zawodowo związani ze szpitalem.
Dziękuję wszystkim koleżankom pielęgniarkom i położnym, których życie zawodowe było związane z sieradzkim szpitalem przy ul. Nenckiego 2 i które podzieliły się swoimi wspomnieniami z tamtego okresu oraz dostarczyły zdjęcia.

Są to:

1. Andrzejak Anna,
2. Andrzejewska Barbara,
3. Augustyniak Anna
4. Balcerzak Małgorzata
5. Balcerzak Grażyna
6. Bednarek Teresa
7. Brzezińska Grażyna
8. Chwalęcka Stefania
9. Czarnecka Zofia
10. Dudczak Barbara
11. Duliba Dorota
12. Gołąb Irena
13. Hanak Joanna – wnuczka Anieli Hanak
14. Jabłońska Beata
15. Jarosz Irena
16. Juszczak Ewa
17. Kałuziak Andrzej
18. Kałuziak Teresa
19. Kamińska Elżbieta
20. Komza Wiesława
21. Kos Dagmara - wnuczka Stanisławy Chrabelskiej
22. Kasperska Jadwiga
23. Krzemińska Dorota
24. Kwasek Bronisława
25. Lesiecka Mirosława
26. Ławniczak Janina
27. Łuczak Krystyna
28. Marciniak Magdalena - córka Zofii Pawlak

29. Margaritis Julia
30. Madroszek Jadwiga - córka Natalii Dudczak
31. Modrzejewska Bronisława
32. Munarczyk Teresa
33. Nogala Anna
34. Nowak Katarzyna - córka Stanisławy Nowak
35. Nowak Józef - mąż Krystyny Nowak
36. Ograbek Józefa
37. Olszewska Halina
38. Pawęta Teresa
39. Pawęzka Krystyna
40. Pawlak Celina
41. Pawlak Grażyna
42. Pawlik Teresa
43. Piekarczyk Dariusz - redaktor gazety „Nad Wartą „
44. Pietraszek Jadwiga
45. Pietrzak Jan - sieradzki regionalista
46. Przybylska Ewa - córka Barbary Przybylskiej
47. Rembek Maria
48. Rumak Barbara
49. Skowron Danuta
50. Sobanek Jadwiga
51. Spętana Alicja
52. Stępień Andrzej
53. Strumińska Elżbieta
54. Strzemieczny Jerzy
55. Szablewska Anna
56. Szewczyk Janina
57. Szpruta Halina
58. Urbaniak Janina
59. Waszczyńska Dorota
60. Wicherek Ewa – córka Ireny Rybiałek
61. Wierzbicka Mirosława
62. Wojnarowicz Elżbieta
63. Wojtysiak Karolina
64. Wolak Czesława
65. Wyrzuc Dorota
66. Wytych Barbara
67. Zalc Irena

Ponadto:
1. Archiwum Szpitala przy ul. Nenckiego 2
2. Kronika Sieradzkiego Hospicjum
3. Archiwum Zgromadzenia Sióstr Urszulanek w Pniewach
4. Zbiory OIPiP w Sieradzu
5. Zbiory Liceum Medycznego w Sieradzu

To już koniec wspomnień o pracownikach „starego szpitala”. Cieszę się, że mogłam wzbudzić sentymentalne wspomnienia u wielu z Was i przypomnieć zapomniane już twarze. Gdyby jeszcze ktoś zechciał wnieść swoje wspomnienia do powyższego opracowania, to serdecznie zapraszam.

Pozdrawiam
Elżbieta Pokora

PODZIĘKOWANIE

DLA PANI ELŻBIETY POKORY

W imieniu Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych Ziemi Sieradzkiej składam serdeczne podziękowanie za wysiłek i trud włożony w gromadzenie i publikowanie w niniejszym Biuletynie Informacyjnym OIPiPZS historii pielęgniarstwa i położnictwa na Ziemi Sieradzkiej.
Prowadzony przez Panią Kącik historyczny zawiera historię zawodu pielęgniarki i zawodu położnej ze szczególnym uwzględnieniem sylwetek pielęgniarek i położnych sieradzkiego tzw. Starego Szpitala.
Tej naszej historii, spisanej w 13 odcinkach, nie możemy zapomnieć, musimy ją przekazać kolejnym pokoleniom pielęgniarek i położnych naszego miasta.

Pani Elu!
Dziękujemy z całego serca!

Anna Augustyniak
Przewodnicząca ORPiPZS

„Kochany człowiek nigdy nie umiera
żyje wciąż w naszych myślach,
słowach i wspomnieniach”

Z głębokim smutkiem i żalem żegnamy naszą Koleżankę, Pielęgniarkę

H A L I N Ę J A N K O W S K Ą

koleżanki i koledzy
z powiatu zduńskowolskiego

„Można odejść na zawsze, by stale być blisko…”

Z głębokim smutkiem i żalem zawiadamiamy, że odeszła nasza Koleżanka,
Pielęgniarka

D A N U T A K Ą S I E L

Rodzinie i bliskim wyrazy współczucia i wsparcia
składają koleżanki i koledzy

z Centrum Psychiatrycznego w Warcie

„Śmierć stawia nas w obliczu bezsilności,
lecz bliscy, których kochamy zostają w pamięci na zawsze”

Kondolencje i wyrazy głębokiego współczucia dla koleżanki

ANNY FILIPCZAK

z powodu śmierci

M Ę Ż A

składają koleżanki i koledzy z OIPiPZS
a szczególnie z Zespołu Medycyny Szkolnej